NORGES IDRETTSFORBUND | Domsutvalget

A v g j ø r e l s e

Avsagt:	**1. november 2020**
Saksnr:	**1/2020**
Domsutvalgets medlemmer	**Marit Forsnes** **Joacim Holter** **Morten Kjær Enger**
Parter:	**Stiftelsen Antidoping Norge** **mot** **Hadi Srour** **v/advokat Brynjar Meling**

Saken gjelder Krav om straff etter NIFs lov kapittel 12, bestemmelsene om doping.

Påtalenemnda i Antidoping Norge fattet den 28. januar 2020 vedtak om påtale mot Hadi Srour, født 16. november 1995, for overtredelse av NIFs lov § 12-3 (1) a, b og d, med slik påstand:

> «Hadi Srour, f. 16.11.1995 påtales for brudd på dopingbestemmelsene og det nedlegges følgende påstand: Hadi Srour dømmes for overtredelse av NIFs lov § 12-3 (1) bokstav a), b) og d), jf. § NIFs lov § 12-8 (4) bokstav a) og § 12-8 (6) til tap av retten til å delta i konkurranser og organisert trening, samt retten til å ha valgte og oppnevnte tillitsverv for et tidsrom av 4 -fire –år.
>
> Saken offentliggjøres."

Påtalebegjæringen 10. februar 2020 fra Antidoping Norge (ADNO) gjelder to forhold. Det ene forholdet knytter seg til en positiv dopingprøve som ble avlagt 15. juli 2019 og derved brudd på NIFs lov § 12-3 (1) a og b. Den andre saken knytter seg til brudd på NIFs forskrift om meldeplikt som innebærer en overtredelse av NIFs lov § 12-3 (1) d.

Hadi Srour er medlem av Tønsberg Kameratene, som er tilsluttet Norges Bokseforbund og Vestfold Idrettskrets. Den idrettslige bakgrunnen hans er beskrevet slik i påtalebegjæringen:

> "Utøver er tilknyttet landslaget og er ansett som en av Norges beste boksere i sin vektklasse. Han har bokset som amatør i mange år, men signerte en proffkontrakt med Team Sauerland 03.04.2019. Han fortsatte likevel som amatørbokser. Utøver er definert som meldepliktutøver av Antidoping Norge (ADNO) og har vært underlagt meldeplikt fra 01.01.2016."

Sakens bakgrunn:

<u>Positiv prøve:</u>

Det ble gjennomført rutinemessig dopingkontroll av Srour 15. juli 2019. Prøven ble avgitt utenfor konkurranse. Ifølge analyserapport 28. august 2019 fra Norges laboratorium for dopinganalyse ved Oslo universitetssykehus, viste prøven rekombinant erytropoietin (rEPO) (dopinggruppe S2).

Prøven (rådata) ble i henhold til WADAs tekniske retningslinjer sendt for second opinion til Dr. Christian Reichel ved Seibersdorf laboratories, som bekreftet den positive prøven. På anmodning fra utøver ble B-prøven analysert 11. september 2019. B-prøven bekreftet funnet i A-prøven, og Dr. Naud ved Montreal Doping Control laboratory, som foretok second opinion, bekreftet denne.

EPO er et naturlig hormon i kroppen som stimulerer produksjonen av røde blodlegemer. Rekombinant EPO, eller rEPO, er kunstig fremstilt. Som dopingmiddel brukes det for å øke produksjonen av røde blodceller og dermed øke oksygenopptaket. Utøver vil på den måten øke utholdenhetsprestasjonen.

Srour har benektet å ha inntatt rEPO. Han bestrider analyseresultatet.

Srour samtykket ikke til frivillig suspensjon og ble 16. september 2019 suspendert i to måneder av påtalenemnden i Antidoping Norge. Suspensjonen ble anket til Domsutvalget, som forkastet anken. Suspensjonen er senere blitt forlenget. Antidoping Norge har senere påberopt at Srour har brutt suspensjonen ved at han har deltatt i organisert trening.

Brudd på meldeplikt:

Bruddene er beskrevet slik i påtalebegjæringen:

> "Utøver er definert som meldepliktutøver og har vært underlagt meldeplikt fra 01.01.2016. Den 05.06.2019 ble utøver ilagt sin tredje advarsel av meldepliktkomiteen i Antidoping Norge (meldepliktkomiteen) for manglende kvartalsrapportering innen fristen på 12 måneder. Utøver påklaget forholdet til klagenemnden i Antidoping Norge 10.07.2019, men klagen ble ikke tatt til følge av nemnden i vedtak 06.09.2019. De to øvrige advarslene ble ilagt av meldepliktkomiteen 12.09.2018 for manglende kvartalsrapportering og 05.03.2019 for manglende tilgjengelighet i garantitiden.
>
> Utøver erkjenner i dok 05.01 (meldepliktdokumentasjon) tre brudd på meldeplikten, men hevder at livssituasjonen hans var spesiell i tidsperioden da han skulle kvartalsrapportere 05.06.2019. Moren og faren var nettopp skilt og utøver reiste alene til Libanon for å bistå faren med kjøp av leilighet. Han skulle fylle inn utøverinformasjon da han kom hjem, men dette glemte han. Han rapporterte kun 1 time og 20 minutter etter fristen og uttaler at ADNO ville ha funnet han uansett."

Saksforberedelsen for domsutvalget:

Srour innga 10. mars 2020 tilsvar til påtalebegjæringen, herunder en sakkyndigvurdering benevnt "Expert statement" utarbeidet av forskerne Erik Boye, Jon Nissen-Meyer, Tore Skotland og Bjarne Østerud. I denne rapporten ble det konkludert med at det ikke forelå bevis for at Srours urinprøve inneholdt rEPO. Dette ble imøtegått av Norges laboratorium for dopinganalyse etter at laboratoriet ble forelagt ekspertuttalelsen.

Under saksforberedelsen ble det tema om utøver bestred metoden og kriteriene i WADAs tekniske dokument om EPO-analyse (TD2014EPO). I et slikt tilfelle har utøver plikt til å varsle WADA (World Anti-Doping Agency). Det ble også reist spørsmål om utøver mente det forelå et avvik fra godkjent praksis/standard. Utøver har presisert at selve analysemetoden ikke bestrides og at innvendingene retter seg mot tolkingen av analyseresultatet. Srour har ikke påstått at det har skjedd prosedyrebrudd.

Domsutvalget besluttet å avholde muntlig forhandling i saken for å belyse uenigheten om tolkningen av analysesvaret. Det ble 22. september 2020 holdt muntlig forhandling i saken i Oslo (Ullevål stadions møtelokaler). Partene møtte og Srour avga forklaring. Yvette Dehnes,

laboratorieleder ved Norges laboratorium for dopinganalyse, forklarte seg. Lasse Vestli Bækken NAPMU-manager fra ADNO forklarte seg om blodprofiler, herunder Srours blodprofil, og professor emeritus Erik Boye, Oslo universitetssykehus, forklarte seg som en av forfatterne bak sakkyndiguttalelsen fremlagt av Srour.

Partene har inngitt flere prosesskriv i saken, både før og etter den muntlige forhandlingen. Det nevnes at i prosesskriv 25. september 2020 fra ADNO er fremlagt en ny presentasjon fra det norske dopinglaboratoriet hvor Srours urinprøve er vist med økt eksponering. Srour innga siste prosesskriv 7. oktober 2020 vedlagt tilleggsuttalelse fra de sakkyndige Boye m.fl.

Partenes anførsler:

Antidoping Norge har i hovedsak anført:

Utøver har avlagt prøve for et forbudt stoff og har overtrådt NIFs lov § 12-3 (1) bokstav a og b, jf. World Anti-Doping Code (WADC) art. 2.1 og 2.2, som definerer tilstedeværelse og bruk av et forbudt stoff som et regelbrudd.

Utøver har testet positivt på rEPO, som ikke er et særskilt stoff. Både A- og B-prøven fastslår at utøver har rEPO i kroppen.

Norges laboratorium for dopinganalyse har for øvrig innhentet "second opinion" fra både Dr. Gmeiner og Reichel fra dopinglaboratoriet i Seibersdorf (Østerike) og Dr. Naud fra dopinglaboratoriet i Montreal (Canada). Tre WADA-akkrediterte laboratorier har således kommet til samme konklusjon uavhengig av hverandre.

ADNO har bevisbyrden for at et regelbrudd har funnet sted, jf. NIFs lov § 12-6 (1). Når det foreligger en positiv prøve har ADNO bevist at det foreligger et regelbrudd med mindre det foreligger avvik fra WADAs internasjonale standarder som har medført et positivt analyseresultat, jf. § 12-6 (4).

Analysemetoden er internasjonalt anerkjent og er benyttet i en rekke saker. Utøver og hans prosessfullmektig har ikke anført at det foreligger brudd på International Standard for Laboratories (ISL) eller det tekniske dokumentet TD2014EPO, men i realiteten er det analysemetoden som angripes gjennom bevisføringen fra utøvers side. Den som fremmer en slik anførsel skal varsle WADA om dette slik at WADA kan tiltre saken som part. Dette har motparten på flere direkte oppfordringer ikke gjort.

Utøver har bevisbyrden for at det foreligger et avvik fra standardene og ADNO må i så fall bevise at dette avviket ikke har påvirket analyseresultatet, jf. WADC art. 3.2.2.Det legges til grunn at de WADA-akkrediterte laboratoriene har utført analyse og oppbevaring av dopingprøve i samsvar

med WADAs internasjonale standard for laboratorieanalyse. Dette er nærmere beskrevet i WADC 3.2.1 og 3.2.2. All den tid det foreligger en positiv prøve, og det ikke er anført eller påvist noe feil fra ADNOs eller laboratoriets side, fremstår Srours anførsler som ubegrunnet.

Utøver har ikke bevist med sannsynlighetsovervekt at han ikke har opptrådt forsettlig. Hovedregelen om 4 års utelukkelse kommer derfor til anvendelse, jf. NIFs lov § 12-8 (4) og (6), jf. WADC art. 10.2.1 og 10.2.3.

Utøver har ved tre anledninger brutt meldeplikten:

−12.09.2018 for manglende kvartalsrapportering
−05.03.2019 for manglende tilgjengelighet i garantitid
−05.06.2019 for manglende kvartalsrapportering

Srour har uaktsomt begått tre brudd på meldeplikten innen 12 måneder, jf. NIFs lov 12-3 (1) bokstav d, WADC art. 2.4, som definerer tre brudd på meldeplikten som et regelbrudd.
Dette ville kunne gi en utelukkelse fra 1 til 2 år avhengig av skyldgrad.

Srour har gjort seg skyldig i flere regelbrudd, men etter NIFs § 12-15 (3) skal dette anses som ett forhold, og den strengeste utelukkelsestiden skal benyttes. Utøver skal idømmes 4 års utelukkelse for tilstedeværelse og bruk av rEPO, jf. NIFs lov § 12-8 (4) bokstav a), som vil utgjøre den strengeste utelukkelsestiden. Det bør gjøres fradrag for utholdt suspensjon med 9 måneder, og ikke 12 måneder, idet Srour har brutt suspensjonen ved å delta i organisert trening.

Påstanden er slik:

> "1. Hadi Srour dømmes for overtredelse av NIFs lov § 12-3 (1) bokstav a), b) og d), jf. § NIFs lov § 12-8 (4) bokstav a) og § 12-8 (6) til tap av retten til å delta i konkurranser og organisert trening, samt retten til å ha valgte og oppnevnte tillitsverv for et tidsrom av 4 – fire –år, med fradrag for 9 måneder utholdt suspensjon.
>
> 2. Saken offentliggjøres."

<u>Utøver v/advokat Brynjar Meling</u> har i hovedsak anført:

Det er ikke tilstrekkelig sannsynliggjort at det foreligger et brudd på NIFs lov § 12-3 (1) bokstav a og b. Beviskravet er at det skal foreligge klar sannsynlighetsovervekt for en positiv prøve. Bevisførselen har vist at det langt fra er opplagt at prøven er positiv. Det må dessuten foretas en samlet bevisvurdering. Analyseresultatet kan ikke vurderes løsrevet fra det øvrige bevisbildet. ADNO forholder seg ikke til de øvrige omstendighetene i saken.

Ekspertuttalelsen til de sakkyndige sår tvil om analyseresultatet. De fire sakkyndige er meget høyt kvalifiserte og svært erfarne forskere med god kompetanse til å vurdere den aktuelle

metoden. De har med kvantitative og vitenskapelige metoder analysert de dataene som er blitt fremlagt av ADNO. Konklusjonen til Boye m.fl. er at det ikke kan påvises rEPO i Srours prøve. Srours prøve inneholder mer naturlig EPO og dermed mer sverting, noe som blir synlig både over og under.

Når Srours prøve sammenlignes med prøver med samme grad av sverting, konkluderer de fire fagekspertene med at prøven hans er negativ. Det er feil å basere analysen på en subjektiv visuell inspeksjon. I stedet bør svertingen kvantifiseres. Det finnes gode tilleggsanalyser som kan utføres. Det er ikke riktig at dopinglaboratoriet ikke kan utføre analyser som ikke står beskrevet i TD2014EPO. Det er ikke uvanlig at WADA-akkrediterte laboratorier utfører tilleggsanalyser.

At analyseresultatet til ADNO er sikret gjennom second opinion innebærer en falsk trygghet. Det gjennomføres ingen nye tester eller analyser ved dette, kun en vurdering av samme data.

Andre omstendigheter i saken taler også mot at det har skjedd dopingovertredelse. Det vises til stoffets halveringstid, tidspunktet for da prøven ble avgitt – at det var verken kamp eller trening – og Srours gode fysiske form. Srour har vært under meldepliktsregimet siden 2016 og er godt kjent med risikoen. Han avga dessuten negativ prøve ca én måned senere, etter sin fjerde proffkamp. Når alle disse omstendighetene sammenholdes med tvilen som er reist om analysen, har ADNO åpenbart ikke oppfylt beviskravet.

Srour bestrider ikke bruddene på meldeplikt, men omstendighetene omkring disse har han forklart seg om. Det dreier seg ikke om alvorlige brudd.

Srour bestrider at han har brutt suspensjonen. Det er ikke holdepunkter for at det var organisert idrett da de to påståtte tilfellene av brudd skjedde. Under høringen kom det frem at Srour har vært i kontakt med Antidoping Norge for å forsikre seg om at han har holdt seg innenfor suspensjonen.

Srour har lagt ned slik påstand:

1. Srour frifinnes for overtredelse av NIFs lov § 12-3 (1) bokstav a og b.
2. For øvrig anses han på mildeste måte.

Domsutvalgets vurdering:

<u>Spørsmålet om det er avgitt en positiv dopingprøve:</u>

Hovedspørsmålet i saken er om Srour har avlagt en positiv dopingprøve, jf. NIFs lov § 12-3 (1) bokstav a og b. Etter denne bestemmelsen innebærer det et regelbrudd dersom det påvises tilstedeværelse av et forbudt stoff, dets metabolitter eller markører i utøvers dopingprøve. Rekombinant EPO er et forbudt stoff etter dopingbestemmelsene.

Partene er enige om at dersom det først konstateres en positiv prøve for rEPO, vil spørsmålet om skyld ikke være problematisk da stoffet må ha blitt injisert.

Analysen er foretatt av Norges laboratorium for dopinganalyse ved Oslo universitetssykehus, under ledelse av laboratorieleder Yvette Dehnes. Både A- og B-prøven viste funn av rEPO ifølge analysesvarene. Dehnes forklarte seg under høringen og gikk da gjennom analysene som er foretatt.

Det er ikke kommet frem noe som tilsier at det foreligger brudd på WADAs regler. Dette er heller ikke påstått av Srour.

Analysene er gjort i henhold til WADAs regler, herunder tekniske dokument TD2014EPO (Harmonization of analysis and reporting of erythropoiesis stimulating agents (ESAs) by electrophoretic techniques). Dokumentet gir anvisning på analysemetoden og hva som utgjør grunnlag for funn av kunstig EPO, herunder rEPO. Det tekniske dokumentet bygger på omfattende forskning hvor forsøkspersoner har fått injisert kunstig EPO, og er utviklet på bakgrunn av samarbeid mellom flere laboratorier. Det er et harmonisert analysedokument for alle WADA-akkrediterte laboratorier.

Srour bestrider at det er påvist tilstedeværelse av rEPO i urinprøven han avla 15. juli 2019. Som støtte har han vist til vurderingene fra Erik Boye, Jon Nissen-Meyer, Tore Skotland og Bjarne Østerud i “Expert statement” av 29. oktober 2019. Boye avga forklaring i høringen, og det er også inngitt tilleggsuttalelse 7. oktober 2020. Ifølge vurderingen til Boye m.fl. kan det ikke påvises rEPO i Srours urinprøve.

Uenigheten mellom partene er ikke knyttet til metoden som er benyttet, som er SAR-PAGE. Denne analysemetoden er egnet til å skille rekombinant EPO fra kroppens naturlige EPO. Innvendingen ifølge Srour er knyttet til tolkningen - evalueringen av resultatet.

Litt forenklet går analysemetoden SAR-PAGE ut på at EPO tas fra urinprøven og settes i en gel som settes i spenning eller et elektrisk felt, slik at proteinene separeres. Strømmen får proteiner av ulik størrelse til å vandre i ulik hastighet. Bildet (bildefiler) som fremkommer av dette blir evaluert kvalitativt eller visuelt i et dataprogram. Utøvers prøve blir her sammenholdt med andre kjente positive og negative prøver. Evalueringen er beskrevet slik i det tekniske dokumentet TD2014EPO:

> 4.0 Evaluation and Interpretation of Results
>
> 4.1 Acceptance criteria

> The acceptance criteria for the IEF and SDS-PAGE or SAR-PAGE procedures define the requisites that an image shall fulfil to allow the application of the identification criteria in order to ascertain the presence of ESAs.
> ….
> 4.2.2.2 Mixed band detected
> • A mixed band consisting of endogenous EPO (uEPO, bEPO) and rEPO is detected: The band shape resembles that of the rEPO plus parts or the total of the uEPO/bEPO band.
> • A diffuse or faint area of the band above the corresponding endogenous band is also indicative for the presence of epoetin-a and -B

I vårt tilfelle dreier det seg om et såkalt "mixed band", jf. pkt. 4.2.2.2 ovenfor, som er et EPO-bånd bestående både av kroppseget (naturlig) og kunstig EPO. Ifølge det tekniske dokumentet vil et diffust signal – "a diffuse or faint area" – over området for det naturlige EPO indikere funn av rEPO.

Det er på det rene at WADAs tekniske dokument her gir anvisning på en kvalitativ metode i form av en evaluering av bilder (bildefiler).

Dette er det springende punkt i innvendingene fra utøvers side. Srour mener det er feil å basere seg på en slik subjektiv visuell inspeksjon. Man bør i stedet bruke en kvantitativ metode og foreta analyser utover det som TD2014EPO gir anvisning på. Srour påstår ikke at det er en feil ved det tekniske dokumentet i seg selv, men peker på fraværet av krav for at en positiv prøve skal anses å foreligge. At prøven i henhold til dokumentet er positiv, betyr ikke at den er tilstrekkelig vitenskapelig bevist. Det er særlig pekt på at den naturlige EPO-konsentrasjonen i Srours prøve er høyere enn i kontrollprøvene, noe som vises gjennom sterkere sverting/signal. At det er sterkere sverting eller signal, er hovedårsaken til det diffuse signalet over. Når Srours prøve blir korrigert for mengde EPO, forsvinner det diffuse signalet og viser at prøven er negativ, jf. rapporten til utøvers sakkyndige.

Selv om Srour hevder at han ikke bestrider analysemetoden, innebærer innvendingene at grunnlaget for analysekonklusjonen ikke aksepteres. De sakkyndige, som Srour lener seg på, kritiserer dopinglaboratoriet for å benytte et uvitenskapelig og utilstrekkelig kriterium for den positive prøven. All den tid analysen har skjedd i samsvar med WADAs tekniske dokument, innebærer kritikken nødvendigvis et angrep på metoden og kriteriene i dokumentet, slik domsutvalget ser det.

NIF-loven bygger på, og skal også være i samsvar med World Anti-Doping Code (WADC). Koden er en del av NIFs lov, jf. § 12-1 (5). I WADC artikkel 3.2.1 står at vitenskapelig godkjente analysemetoder lagt til grunn av WADA, skal anses som gyldige. Dersom slike analysemetoder bestrides av utøver, skal WADA varsles. Dette er imidlertid ikke gjort her.

Til tross for utøvers manglende varsel til WADA, ser domsutvalget grunn til å kommentere innsigelsene.

Dehnes har forklart at EPO-konsentrasjonen til Srour ikke er uvanlig høy og at det er svært vanlig å se relativt stor variasjon i EPO-konsentrasjonen mellom ulike prøver på samme gel. Det brukes alltid like mye ekstraktvolum, men TD2014EPO oppstiller ikke spesielle krav til konsentrasjonen slik at EPO-mengden kan variere. Dehnes var imidlertid meget tydelig på at prøver med mer naturlig EPO, som gir et sterkere signal, likevel ikke gir den karakteristiske skyggen over, slik som ved Srours prøve.

Domsutvalget legger til grunn at det diffuse signalet som strekker seg over det naturlige EPO-båndet er knyttet til funn av rEPO, og at det ikke er forårsaket av en høyere konsentrasjon av naturlig EPO.

I denne vurderingen er det lagt avgjørende vekt på vurderingene og konklusjonen til det norske dopinglaboratoriet som er bekreftet av to andre WADA-akkrediterte laboratorier.

Dehnes forklarte under høringen at laboratoriet ikke har vært i tvil om at prøven er positiv. Analysene og resultatet er beskrevet og dokumentert for domsutvalget. Analysemetoden og regelverket knyttet til dopinganalyser er fulgt på alle punkter. Det foreligger ingen prosedyrebrudd. Dette inkluderer også gjennomføringen av second opinion. Som nevnt er det slik at ved second opinion blir rådata, ikke analyseresultatet, oversendt til vurdering. Det norske laboratoriet for dopingkontroll er i likhet med andre WADA-akkrediterte laboratorium underkastet jevnlige og grundige kontroller for å sikre at det tilfredsstiller de strenge kravene som stilles.

Domsutvalget legger stor vekt på erfaringen som både Dehnes og de to andre EPO-ekspertene som har foretatt second opinion, har med EPO-analyser. Domsutvalget betviler ikke kompetansen til Srours sakkyndige, men de er ikke spesialister på dopinganalyser av EPO. Ifølge Dehnes er det ikke mange utenfor WADA-akkrediterte laboratorier som er i stand til å evaluere EPO-analyser. Det kreves erfaring. Det vises også til Dehnes uttalelser i kommentar 15. mai 2020, som besvarte rapporten til Srours sakkyndige:

> "Analyse av EPO har vært utført i WADA-akkrediterte laboratorier siden begynnelsen av 2000-tallet. I Oslo ble metoden første gang akkreditert i 2004. Dette etter en omfattende interlaboratorievalidering av EPO-metoden i 2001-2002, hvor Oslo deltok som ett av fem laboratorier. En slik validering inkluderer blant annet parameterne sensitivitet og selektivitet.
>
> Før rapportering av et positivt EPO-resultat, må det innhentes en «second opinion» fra en av ekspertene oppført i TD2014EPO, under 5.1 Provision of a Second Opinion .En secondopinion innebærer en uavhengiganalyse av tilsendt rådata,og en skriftlig rapport hvor eksperten gir uttrykk for hvorvidt kriteriene for positiv prøve ansees oppfylt eller ei.

> Second opinion for hhv. A-og B-prøve ble gitt av uavhengige EPO-eksperter fra to ulike WADA-akkrediterte laboratorier. De tre laboratoriene(Oslo, Seibersdorf og Montreal) samt deres eksperter som har evaluert resultatene,har alle mange års erfaring med analyse av EPO i urin,og analyserer til sammen over 6000 urinprøver for EPO årlig. Samtlige involverte EPO-eksperter har konkludert med at prøven til utøver oppfyller kravene til en positiv prøve (en «Adverse Analytical Finding»(AAF)), i henhold til TD2014EPO."

Det som er anført fra Srours side om "andre omstendigheter" er ikke egnet til å rokke ved analysekonklusjonen. Det tilføyes at det er opplyst i saken at det er store individuelle forskjeller med hensyn til hvor fort kunstig EPO går ut av kroppen. Det ble også nevnt under høringen at effekten av EPO kan vare i inntil 100 dager. Trening er ikke en forutsetning for å oppnå effekt.

Domsutvalget nevner at blodprofilen til Srour viste et forhøyet nivå av nye (unge) røde blodceller på tidspunktet for dopingprøven, jf. forklaringen til Lasse V. Bækken fra NAPMU (nordisk samarbeid om administrasjon av blodprofiler). Domsutvalget har imidlertid ikke lagt særlig vekt på denne opplysningen, som også er omstridt mellom partene.

Konklusjonen til domsutvalget er at Srour med klar sannsynlighetsovervekt har avgitt en positiv dopingprøve for rEPO, jf. NIFs lov § 12-3 (1) a og b, jf. § 12-6.

Etter NIFs lov § 12-8 (4) bokstav a skal en slik overtredelse medføre fire års utelukkelse. Det er ikke grunnlag for en kortere utelukkelsesperiode etter bestemmelsen.

<u>Brudd på meldeplikt</u>:

Srour har erkjent at han ved uaktsomhet har gjort seg skyldig i tre brudd på meldeplikten han har som utøver, innenfor en tidsperiode på 12 måneder, jf. NIFs lov 12-3 (1) bokstav d.

−12.09.2018 for manglende kvartalsrapportering
−05.03.2019 for manglende tilgjengelighet i garantitid
−05.06.2019 for manglende kvartalsrapportering

Regelbruddet gir to års utelukkelse med mulighet for reduksjon til inntil ett år avhengig av skyldgrad, jf. NIFs lov § 12-8 (6).

Bruddene er ikke alvorlige, og har sammenheng, i hvert fall delvis, i personlige forhold hos utøver og hans familie. Domsutvalget mener at forholdet isolert sett kvalifiserer til ett års utelukkelse.

<u>Samlet straffutmåling:</u>

Etter NIFs lov § 12-15 (3) annet punktum skal flere regelbrudd anses som ett forhold der det ikke er gitt forutgående varsel. I et slikt tilfelle skal den strengeste utelukkelsestiden benyttes. I dette tilfellet innebærer dette at Srour skal idømmes straff for dopingovertredelsen.

Srour idømmes fire års utelukkelse etter NIFs lov § 12-8 (4) bokstav a. Utelukkelse omfatter tap av retten til å delta i konkurranser og organisert trening, samt retten til å ha valgte eller oppnevnte tillitsverv, jf. NIFs lov § 12-8 (3).

Det skal gjøres fradrag for utholdt og overholdt suspensjon i utelukkelsestiden, jf. NIFs lov § 12-16 (3).

Srour ble suspendert med virkning fra 16. september 2019. ADNO anførte under høringen at fradraget for suspensjonstid skal begrenses til 9 måneder, og ikke 12 måneder, idet Srour har brutt suspensjonen ved å delta i organisert trening. Srour bestrider dette.

På bakgrunn av fremlagte bevis konkluderer domsutvalget med at Srour har brutt suspensjonen ved at han ved to anledninger i juni 2020 har deltatt i organisert trening i sin klubb. Det vises til dokumentasjonen som fremgår av ADNOs prosesskriv 9. september 2020 vedlagt dok.nr. 11.12 til 11.14. Domsutvalget finner det riktig å redusere fradraget for utholdt suspensjon med to måneder, som tilsvarer én måned for hver av bruddene.

Avgjørelsen er enstemmig.

S l u t n i n g:

Hadi Srour, født 16. november 1995, dømmes for overtredelse av NIFs lov § 12-3 (1) bokstav a, b og d til tap av retten til å delta i konkurranser og organisert trening, samt retten til å ha valgte og oppnevnte tillitsverv, for et tidsrom av 4 – fire – år, med virkning fra 16. november 2019.

Marit Forsnes Joacim Holter Morten Kjær Enger